

ความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Happiness of Logistics Management Students, Faculty of Management
Science, BanSomdejchaopraya Rajabhat University

นิตยา มณีวงศ์*

Nittaya Maneewongse*

รับบทความ: 16 ตุลาคม 2563 / แก้ไขบทความ: 17 พฤศจิกายน 2563 / ตอรับการตีพิมพ์: 30 พฤศจิกายน 2563

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 4 ชั้นปีปัจจัยที่มีผลต่อความสุขและวิธีการที่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ใช้ในการจัดการเมื่อไม่มีความสุข เครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย วิธีการจัดการเมื่อไม่มีความสุข และข้อเสนอแนะเพื่อให้มีความสุขเพิ่มขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติไคสแควร์ สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยความสุขมากที่สุด รองมาคือชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับของค่าคะแนน และพบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสุขในแต่ละชั้นปีที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วิธีการจัดการที่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกเมื่อไม่มีความสุข คือ การยอมรับสภาพตนเอง การมองโลกในแง่ดี และการปรึกษาเพื่อน

คำสำคัญ : ความสุข นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Abstract

This descriptive research aimed to study the happiness of logistics management students, the Faculty of Management Science, Ban Somdejchaopraya Rajabhat University. The population included logistics management students in years 1- 4. The factors affected

* การจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

* Logistics Management, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

to happiness and the method to cope with the stress. The demographic data, Thai Mental Health Indicator, the method to cope with unhappiness and the ways to boost up happiness in this research by chi-square.

The study found that the significant differences in happiness scores among the four years. The highest happiness level was the first-year students, followed by the fourth year, the second and the third year respectively by according to each level is statistically significant at level 05. The first three coping methods of unhappiness used included self-accepting, optimistic and friend consulting.

keywords: happiness, logistics management students, BanSomdejchaopraya Rajabhat University

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ.2560-2564 ส่วนที่ 2 การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ สถานการณ์และแนวโน้มภายในสถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา โดยแต่ละกลุ่มวัยยังมีปัญหาสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคตทั้งเรื่องพัฒนาการและสติปัญญาตั้งแต่วัยเด็ก การขาดทักษะความรู้ความสามารถที่ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงานของประเทศ ปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุที่ส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มเด็กวัยเรียนมีปัญหาด้านความสามารถทางเชาว์ปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ส่วนวัยรุ่นมีปัญหาด้านการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โดยปี 2561 เด็กวัยเรียนมี IQ เฉลี่ยที่ 93.1 ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางมาตรฐานสากล (IQ=100) ขณะที่ EQ ปี 2558 มีคะแนนเฉลี่ย 45.12 ซึ่งต่ำกว่าระดับปกติที่ 50-100 คะแนนเนื่องจากปัญหาภาวะโภชนาการของแม่และเด็ก ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม การดูแลของครอบครัว ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทักษะการใช้ชีวิตที่ส่งผ่านไปสู่ช่วยวัยรุ่น โดยเฉพาะปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและไม่มีความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิด โดยมีการคลอดจากวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 14-19 ปี คิดเป็นอัตรา 47.9 รายต่อประชากรวัยเดียวกันหนึ่งพันคน ในปี 2561 และยังพบว่าร้อยละ 12.8 คลอดลูกมากกว่าหนึ่งคนหรือท้องซ้ำในขณะที่ยังไม่ถึง 20 ปี ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่แนวโน้มของการกลายเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว การแต่งงานใหม่ขณะที่อายุยังน้อย ไม่มีความรู้และความพร้อมในการดูแลเด็ก ส่วนที่ 3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 วัตถุประสงค์ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต เป้าหมายรวม คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยสมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทัน

สถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นช่วงเวลาถึง 4 ปี จากการเป็นนักเรียนมาเป็นนักศึกษาเป็นช่วงที่ต้องมีการปรับตัวอย่างมากกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ในเรื่องการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนที่แตกต่างจากระดับมัธยมสู่ระดับอุดมสำหรับการเรียนรู้ การสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยการได้ทำงานร่วมกัน การกิจกรรมร่วมกัน การรับผิดชอบต่อในการมอบหมายงานจากอาจารย์ในรายวิชาของสาขาและวิชาอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นของสาขา คณะและมหาวิทยาลัย ในการออกแบบการเรียน การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสิ่งแวดล้อมและเอื้อต่อความสะดวกในการใช้ชีวิต เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะเสริมให้นักศึกษามีคุณภาพ มีชีวิตที่ดีและส่งผลทำให้เกิดพลังความสุข ความสร้างสรรค์ และคุณภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ตลอดช่วงเวลาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาความสุขของนักศึกษาในสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เล็งเห็นถึงความสำคัญของการมีความสุขในนักศึกษาด้านวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและการออกแบบระบบการจัดการให้เกิดผลและนำผลที่ได้ต่อไป เพื่อนำผลมาใช้ต่อการเรียน การสอนและการอยู่อาศัยอย่างมีความสุขให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมกับคณะวิทยาการ และเป็นมหาวิทยาลัยของการสร้างความสำเร็จ “บ้านแห่งความสำเร็จ” และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสุขของนักศึกษาด้านวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขและวิธีการที่ นักศึกษาใช้ในการจัดการเมื่อไม่มีความสุข
2. เพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสั้น 15 ข้อ มาตรฐานของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พัฒนาโดย อภิชัย มงคล และคณะในการประเมินภาวะความสุขของผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 15-60 ปี โดยประเมินเหตุการณ์อาการความเห็น ความรู้สึกของตนเอง และปัจจัยที่ทำให้สุข-ทุกข์ในระยะ 1 เดือนที่ผ่านมา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยมีการศึกษาเป็นการวิจัยแบบบรรยาย (เชิงคุณภาพ)

ประชากร คือ นักศึกษาด้านวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ การจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาด้านวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เครื่องมือ คือ แบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสั้น 15 ข้อ ฉบับมาตรฐานของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาโดย อภิชัย มงคล และคณะ โดยประเมินเหตุการณ์ อาการ ความคิดเห็น ความรู้สึก ของตนเอง และปัจจัยที่ทำให้สุข-ทุกข์ในระยะ 1 เดือนที่ผ่านมาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การหาค่าความถี่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามข้อส่วนบุคคล วิเคราะห์ความเกี่ยวข้องกันระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสุข และวิธีการที่นักศึกษาใช้ในการจัดการเมื่อไม่มีความสุข ด้วยสถิติไคสแควร์ วิเคราะห์ความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ชั้น ปีที่ 1 = 89, ปีที่ 2 = 85, ปีที่ 3 = 89 และปีที่ 4 = 240 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ด้วยสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชั้นปีที่ 1 มีคะแนน เฉลี่ยความสุขมากที่สุด ที่มีค่า Mean = 33.35, SD = 4.18 ในขณะที่นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยความสุขต่ำที่สุด ที่มีค่า Mean = 31.10, SD = 4.29

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการ จัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในแต่ละชั้นปี พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ได้ค่าดังนี้ $F=11.23$, $df=3$, $p=0.000$, $R^2=557.6$ โดยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสุขของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 และพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสุขของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ค่าคะแนนความสุขตามเกณฑ์ของกรมสุขภาพจิตพบว่า ในภาพรวมนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่มีระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปร้อยละ 8.8 เมื่อแยกเป็นชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีจำนวนนักศึกษาที่มีระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปมากที่สุด คือร้อยละ 3

4. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การเลือกเรียนสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ด้วยความสมัครใจ การมีรายรับเพียงพอ ต่อการใช้จ่าย และมีสัมพันธภาพที่ดีกับรุ่นพี่ รุ่นน้องในสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

5. วิธีการที่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เมื่อไม่มีความสุข 5 อันดับแรก คือ การยอมรับสภาพตนเอง การมองโลกในแง่ดี การขอคำปรึกษาจากเพื่อนในสาขาวิชา การพยายามระงับสติอารมณ์ และการหางานอดิเรกทำให้ตนเองผ่อนคลาย

อภิปรายผลการวิจัย

1. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชั้นปีที่ 1 มีความเฉลี่ยความสุขมากที่สุด คือ Mean=33.5, SD=4.18 ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยความสุขต่ำที่สุด คือ Mean=31.0, SD=4.29 การศึกษาของวิจิตรา พูลเพิ่ม และชลลดา พันธุชิน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความรู้สึก ภาควิชาและรู้สึกมีความมีคุณค่าในตนเองที่สามารถ สอบผ่านเข้ามาเป็นนักศึกษา ที่ได้ผลลัพธ์ คือ Mean=31.10, SD=4.29 มีความสัมพันธ์ภาควิชาและรู้สึกมีความมีคุณค่าในตนเองที่สามารถสอบผ่านเข้ามาเป็นนักศึกษา น้องใหม่สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้และมีการปรับตัวโดยรวมในระดับค่อนข้างดี จึงอาจเป็นไปได้ว่าความรู้สึกภาควิชาและรู้สึกมีความมีคุณค่าในตนเองที่สามารถ คือ ค่าความรู้สึกมีความคุณค่าในตนเองที่สามารถสอบผ่านเข้ามาเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีการปรับตัวโดยรวมในระดับค่อนข้างดี จึงอาจเป็นไปได้ว่าความรู้สึกภาควิชาและค่าความรู้สึกที่มีความมีคุณค่าในตนเองที่สามารถปรับตัวได้ ทำให้รู้สึกเป็นสุข นอกจากนี้ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในชั้นปีที่ 1 ยังไม่ต้องปรับตัวด้านการเรียนมากเท่ากับชั้นปีอื่น ๆ เพราะในชั้นปีที่ 1 เป็นการเรียนวิชาพื้นฐานบังคับตาม หลักสูตรที่สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำหนดเป็นส่วนใหญ่ และยังไม่ได้เข้าสู่วิชาชีพ จำทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสุขมากกว่าชั้นปีอื่น ๆ

3. นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในชั้นปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสุขที่ต่ำที่สุด เนื่องจากเป็นไปได้ว่าชั้นปีที่ 3 เป็นชั้นปีที่มีการเรียนการสอนค่อนข้างหนัก ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อาจหมายความว่า นักศึกษาต้องเรียนทำรายงาน และรายงานหน้าชั้นเรียนมากขึ้น ทำให้ไม่มีเวลว่าง รวมถึงการเป็นส่วนตัวของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงอาจมีผลต่อความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในแต่ละชั้นปี พบว่า

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=11.23$, $df=3$, $p=0.000$, $R^2=557.6$) โดยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 และพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในชั้นปีที่ 2 และในชั้นปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการที่ไม่แตกต่างอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีการเรียนการสอนที่ค่อนข้างหนักเหมือนกัน โดยชั้นปีที่ 2 เป็นชั้นปีที่เริ่มเข้าสู่เนื้อหาวิชาชีพ เริ่มต้นเป็นครั้งแรก นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ยังไม่มีประสบการณ์ในเนื้อหาที่มากพอ ก่อให้เกิดความกลัวต่อการทำงานที่อาจเกิดการผิดพลาดขึ้น ได้ต้องเผชิญกับงานต่าง ๆ ที่ยังไม่เคยได้ปฏิบัติจริง ต้องสร้างสัมพันธภาพกับผู้ร่วมงาน อาจารย์ และเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน นอกจากนี้ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ต้องปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่และรายงานที่ต้องทำเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีคะแนนเฉลี่ยความสุขน้อย เช่นเดียวกับชั้นปีที่ 3 และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รู้สึกเครียดได้และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะด้านการเรียนที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ที่นักศึกษาเสนอแนะให้ปรับลดวิชาเรียน ในชั้นปีที่ 2 และให้เรียนชั้นปีที่ 1 พร้อมทั้งเสนอแนะ ให้ลดปริมาณรายงานลง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอน ในชั้นปีดังกล่าวมีมากเกินไป ทำให้ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไม่มีเวลาหรือเวลาในการพักผ่อนอย่างเพียงพอ

3. ค่าคะแนนความสุขตามเกณฑ์ของกรมสุขภาพจิตพบว่า ในภาพรวมนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปร้อยละ 8.8 เมื่อแยกเป็นชั้นปีพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แยกเป็นชั้นปี พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นชั้นปีที่ 3 มีจำนวนนักศึกษาที่มีระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปมากที่สุด (ร้อยละ 3) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 2.7) ซึ่งมีความสอดคล้องกันกับคะแนนเฉลี่ยความสุขที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในระหว่างที่ทำการศึกษาเป็นช่วงที่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทั้งชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ต้องมีการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นการทำรายงานกรณีศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ ตามข้อหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงส่งผลให้นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวนนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ที่มีค่าคะแนนค่าเฉลี่ยความสุขต่ำกว่าคนทั่วไปมากกว่าชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4

4. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การเลือกเรียนสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ด้วยการสมัครใจ การมีรายรับเพียงพอต่อค่าใช้จ่าย และการมีสัมพันธภาพที่ดีกับรุ่นพี่หรือ รุ่นน้อง ในคณะวิทยาการจัดการ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าการได้มาเรียนสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ด้วยความสมัครใจ เป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไม่รู้สึกว่าถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ตนเองไม่ชอบ จึงส่งผลให้รู้สึกมีความสุขมากกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยความไม่สมัครใจและเนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่ต้องการการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหรือคนรอบข้าง ดังนั้นการมีสัมพันธภาพที่ดีกับพ่อแม่ เพื่อนและอาจารย์ช่วยให้นักศึกษารู้สึกว่ามีคนเข้าใจ มีที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหา ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น สบายใจ จึงมีความรู้สึกเป็นสุขมากกว่ากลุ่มที่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของวันเพ็ญ หวังวิวัฒน์เจริญ และสาระมุขติ ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับบิดามารดาเพื่อน และพี่น้องและปัญหาด้านการเงิน เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียด

5. วิธีการที่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ใช้ในการจัดการเมื่อไม่มีความสุข 5 อันดับแรก คือ การยอมรับสภาพตนเอง การมองโลกในแง่ดี การขอคำปรึกษาจากเพื่อน การพยายามระงับสติอารมณ์ และการหางานอดิเรกทำให้ตนเองผ่อนคลายชี้ให้เห็นว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ส่วนใหญ่ใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบสร้างสรรค์และมีความเหมาะสม เพราะนักศึกษาเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และมีความสามารถแยกแยะว่าอะไรถูกอะไรผิดจึงสามารถเลือกวิธีการจัดการที่เหมาะสมแก่ตนเองได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านการเรียนการสอนนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่สะท้อนว่าการเรียนการสอนโดยเฉพาะในชั้นปีที่ 2 หนักกว่าชั้นปีอื่น ๆ จึงอยากให้มีการปรับกิจกรรมและจำนวนรายงานกรณีศึกษาในชั้นปีดังกล่าวลดลงเพื่อให้เกิดความสมดุล ทั้งนี้อธิบายได้ว่าการลดกิจกรรมลงจะช่วยให้นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในการผ่อนคลายมากขึ้น ในขณะเดียวกันการฝึกงานกับอาจารย์นิเทศที่เข้าใจ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จะไม่เคร่งเครียดจนเกินไป จะช่วยให้นักศึกษารู้สึกผ่อนคลายมากขึ้นทำให้มีความสุขในการเรียน

2. ภายในหน่วยงานหรือสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ควรจัดให้มีกิจกรรมเพื่อเพิ่มความสุขในนักศึกษาให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- ดลฤดี สุวรรณศิริ. (2550). *ความสุข 8 ประการในที่ทำงาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- วันเพ็ญ หวังวิวัฒน์เจริญและสาระ มุขดี. (2539). ความเครียดของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล
เกื้อการุณย์. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 41(2), 78-86.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2564-2564*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.